

παρασιτική ενέργεια τοῦ ἡφαιστείου, ἔλαβε τὴν μεγίστην ἔντασιν κατὰ τὴν 29 Ἰανουαρίου, ἔκτοτε δὲ ἐξασθενοῦσα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐτελείωσε κατὰ τὴν 3 Μαρτίου.

Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς 3 πρὸς 4 Μαρτίου σημειοῦται ἀπὸ τὸν Μετεωρολογικὸν Σταθμὸν Θήρας νέα περίοδος πλέον ἐντίονου δράσεως. Ἡ νέα φάσις δὲν εἶναι πλέον ὑπερβουλκάνιος· παρουσιάζει ἐν μέρει τοὺς χαρακτήρας τῆς ἐκρήξεως 1925 - 1926. Εἰς τὴν θέσιν τῶν κρατηροειδῶν κοιλοτήτων Γ καὶ Δ, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸν νότιον βραχίονα τῆς Καμένης Φουκῆ, καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων ὁ καθηγητὴς κ. Κόκκορος ἐμέτρησε, κατὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου, θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν 360°, ἐσηματίσθη νέος μικρὸς δόμος διαμέτρου 70 μ. περίπου. Εἰς τὸν δόμον αὐτόν, τοῦ ὁποίου τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι ἐν μέρει διάπτυρον, συγκεντροῦνται πλέον τὰ ἐκπυροσροτικὰ φαινόμενα.

Ἡ νέα φάσις χαρακτηρίζεται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἐκπυροσροτικαὶ συνοδεύονται ἀπὸ βρόμους καὶ συριγμοὺς κυρίως ἔνεκα τῆς ἀποσπάσεως καὶ ἀνατινάξεως μικρῶν μύδρων.

Ἡ σημερινὴ παρασιτικὴ ἔκρηξις παρουσιάζει καὶ μετὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς εἰς τὴν νέαν φάσιν, ἥπιον χαρακτήρα. Ἡ μεγίστη θερμοκρασία ἐντὸς τοῦ κοινδοῦμου τῆς Καμένης Φουκῆ δὲν ὑπερβαίνει 240°.

BYZANTINΗ ΤΕΧΝΗ. — Παλαιοχριστιανικαὶ βασιλικαὶ τῆς Λέσβου, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστασίου Κ. Ὁρλάνδου.

Αἱ παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μ. Ἀσίας νῆσοι τοῦ ἀρχιπελάγους ἐνέχουσι, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τῶν θέσεως, μεγάλην σημασίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀρχαιολογίας τῆς τέχνης τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων· διότι αἱ νῆσοι αὗται ὑπῆρξαν τρόπον τινὰ οἱ πρῶτοι σταθμοὶ κατὰ τὴν πορείαν τῆς διαδόσεως τῆς χριστιανικῆς τέχνης ἀπὸ τῆς κοιτίδος αὐτῆς Μ. Ἀσίας πρὸς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα. Παρὰ πᾶσαν ἐν τούτοις τὴν μεγάλην αὐτῶν σημασίαν ἐλάχιστα αἱ εἰρημέναι νῆσοι ἔχουσι μελετηθῆ ἀπὸ τῆς μνημονευθείσης ἀπόψεως.¹ Ἡ παροῦσα ἀνακοίνωσις σκοπεῖ τὴν πλήρωσιν μέρους τοῦ κενοῦ τούτου διὰ τῆς προσωρινῆς δημοσιεύσεως δύο μεγάλων παλαιοχρι-

¹ Εἰρήματα κτηρίων παλαιοχριστιανικῆς ἐποχῆς ἔχουσι ἐσχάτως σημειωθῆ ἱκανά, πλὴν δυστυχῶς τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν παραμένουσιν εἰσέτι ἀδημοσίευτα. Ἐξ ἡμετέρας ἐπιτοπίου μεταβάσεως ἀναγράφωμεν ἐνταῦθα τὰ ἀκόλουθα: 1ον **Ῥόδος**. Ἀνασκαφαὶ Ἰταλῶν ἐν Ἰαλύσῳ. Παλαιοχρ. βασιλικὴ τοῦ τέλους τοῦ 5ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 6ου μ. Χ. αἰ. μετὰ βαπτιστηρίου κατὰ τὴν νότιον αὐτῆς πλευράν. Ἀδημοσίευτος εἰσέτι. 2ον **Κάρπαθος**. Βασιλικαὶ μετὰ μωσαϊκῶν ἐνεπιγράφων *Jacovich*: Edifici bizantini di Scarpanto Rodi 1925 πέλ. καὶ Clara Rhodos 1928 σελ. 100-104. 3ον **Κῶς**. α) παλαιοχρ. βασιλικὴ εἰς Καρδάμινα μετὰ τριπλεύρου ἀψίδος καὶ μωσαϊκοῦ δαπέδου. Ἀδημοσίευτος εἰσέτι. Μνημονεύεται παρὰ *Herzog*: Jahrbuch d. Inst. 1903 Arch. Anz. 4. β) βαπτιστήριον. Ἀδημοσίευτον εἰσέτι. Περὶ τούτου θέλω ἀνακοινώσαι προσεχῶς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν. 4ον **Σάμος**. Ἀνασκαφαὶ Γερμανικῆς Σχολῆς ἐν τῇ Ἠραίῳ. Βασιλικὴ 6ου αἰ. μετ' ἐλευθέρας ἡμιεξαγωνικῆς ἀψίδος. Ἀδημοσίευτος εἰσέτι. 5ον **Χίος**. Λεῖψανα παλαιοχριστιανικά Ἀγ. Ἰσιδώρου καὶ Φανῶν. *Σωτηρίου*: Ἀρχ. Δελτ. 1916 Παρ. σ. 28 6ον **Λέσβος**. Ἐπιγραφαὶ μωσαϊκοῦ δαπέδου βασιλικῆς Ἐρεσοῦ. *Λαβίδ*: Ν. Ἡμέρα Τεργέστης 1904.

στιανικῶν βασιλικῶν τῆς Λέσβου ἀνεσκαμμένων μὲν πρὸ μακροῦ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, περὶ τῶν ὁποίων ἕμως οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγνώριζεν ἢ ἐπιστήμη.¹

Ἡ πρώτη τῶν εἰρημένων βασιλικῶν εὐρίσκεται ἐν τῷ κέντρῳ τῆς νήσου παρὰ τὸ χωρίον Ὑψηλομέτωπον, τιμᾶται δ' εἰς μνήμην Ἀγίου Δημητρίου· ἡ δὲ δευτέρα, φερώνυμος Ἀγ. Ἀνδρέου τοῦ Κρητός, εὔρηται κατὰ τὴν δυσμικωτάτην ἄκραν τῆς Λέσβου, παρὰ τὴν ἀμμώδη παραλίαν τῆς Ἐρεσοῦ.

Α Βασιλικὴ Ὑψηλομετώπου.

Ἡ βασιλικὴ τοῦ Ὑψηλομετώπου ἔχει σχῆμα ἐπιμήκους ὀρθογωνίου (15.80 × 30.10) διαιρουμένου διὰ δύο κατὰ μήκος κιονοστοιχιῶν ἐξ ἐξ κίωνων ἐκάστης εἰς τρία κλίτη (εἰκ. 1). Πρὸ τοῦ κυρίως ναοῦ ἐκτείνεται νάρθηξ συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ ναοῦ διὰ τριῶν θυρῶν. Λόγῳ τῆς ἀνωμάλου πρὸς δυσμὰς διαπλάσεως τοῦ ἐδάφους ὁ νάρθηξ δὲν ἔχει τὴν εἴσοδον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἀλλὰ πρὸς νότον, ἔνθα καὶ σχηματίζεται ἐξέχον κλειστὸν πρόπυλον (Πίν. 1 εἰκ. 2) φέρον ἐμπρὸς δύο κίονας μεταξὺ δύο παραστάδων. Ἐντὸς τοῦ προπύλου τούτου εὐρηγνται κτιστὰ θρανία ἀναπαύσεως (πεζούλια). Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἀνατολικὴ ἀπόληξις τῆς βασιλικῆς, ἣτις παρουσιάζει τὴν ἡμικυκλικὴν ἀψίδα τοῦ ἱεροῦ οὐχὶ ἐλευθέραν, ὡς συνήθως εἰς τὰς βασιλικὰς τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ, κατὰ Συριακὰ καὶ Μικρασιατικὰ πρότυπα,² ἐγγεγραμμένην ἐντὸς τοῦ γενικοῦ ὀρθογωνίου τῆς βασιλικῆς, κλειομένου πρὸς ἀνατολὰς διὰ τοίχου σχεδὸν ἐφαπτομένου τῆς ἀψίδος. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον δημιουργοῦνται ἐκατέρωθεν καὶ ὀπισθεν τῆς ἀψίδος τέσσαρα διαμερίσματα, ὧν τὰ δύο ἄκρα, περίπου τετράγωνα τὸ σχῆμα, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ παστοφόρια. Τῶν λοιπῶν δύο μικροτέρων ἀκανονίστων χώρων τῶν ὀπισθεν τῆς ἀψίδος ὁ προορισμὸς παραμένει ἄδηλος.

Ἐκ τῶν κιονοστοιχιῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ εὐρίσκονται κατὰ χώραν αἱ ὑψηλαὶ βάσεις τῶν κίωνων φέρουσαι πλαγίως ἐγκοπὰς (Πίν. 1 εἰκ. 3) πρὸς ἐναρμογὴν θωρακείων, δι' ὧν ἀπεχωρίζετο τὸ μέσον κλίτος ἀπὸ τῶν πλαγίων, ἀφιεμένων μόνον διόδων ἐπικοινωνίας παρὰ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νάρθηκα.³ Οἱ κορμοὶ τῶν κίωνων, ὧν εὐρέθησαν ἱκανὰ τεμάχια (ἀναστηλωθέντα) ἦσαν ἀρράδωτοι στεφόμενοι ὑπὸ κιονοκράνων ἰωνιζόντων μεθ' ὑψηλῶν ἐπιθημάτων φερόντων γεγλυμμένους σταυροὺς κατὰ πικίλιλα σχέ-

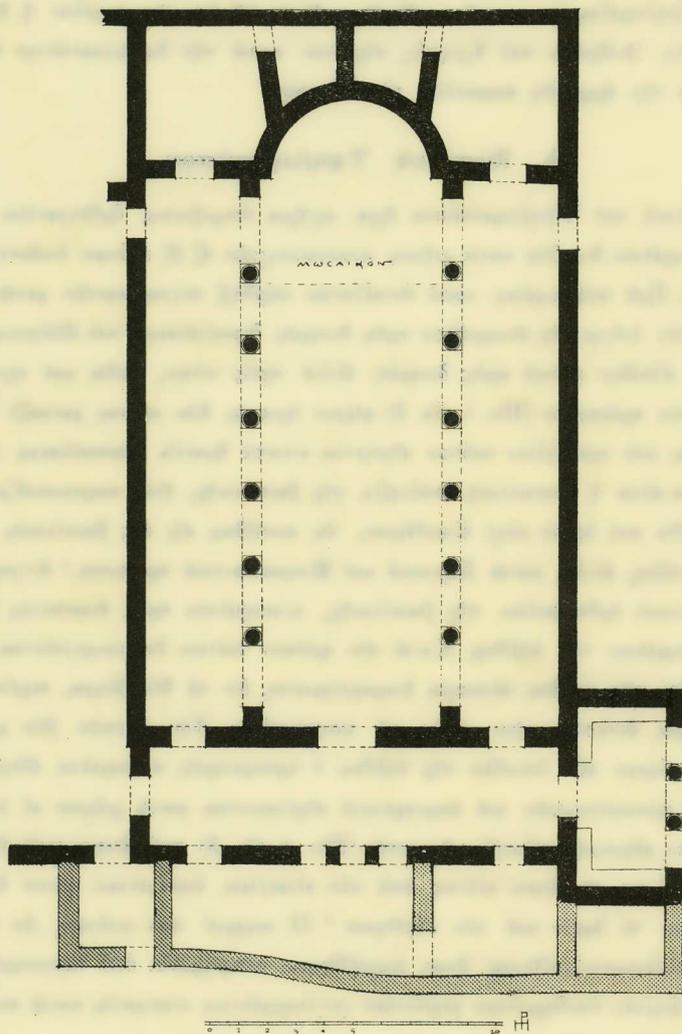
¹ Τὴν ὑπόδειξιν καὶ παραχώρησιν πρὸς μελέτην τῶν δύο τούτων βασιλικῶν ὀφείλω εἰς τὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους κ. Δημ. Εὐαγγελίδην, εἰς ὃν ἐκφράζω θερμὰς τὰς εὐχαριστίας μου.

² Συγγενέστατοι πρὸς τὸν ἡμέτερον Συριακοὶ ναοὶ εἶναι ὁ τοῦ Zebéd καὶ ὁ τῆς Ruweiha Glück: Zeitschr. für Geschichte der Architektur VI σελ. 60 εἰκ. 26 καὶ Taf. III εἰκ. 37.

³ Ὁμοία διάταξις ἐν τῷ παλαιοχριστιανικῷ ναῷ τῆς Announa Stéph. Gsell: Announa, Alger-Paris 1918 πίν. XX καὶ σελ. 93.

δια. Ὁ ναὸς εἶχε καὶ δεῦτερον ὄροφον (γυναικωνίτην), ὡς συνάγεται ἐκ τῆς εὐρέσεως μικροτέρων κορμῶν κίωνων μετὰ ὀκταγωνικῶν βάσεων καὶ ἰωνιζόντων κιονοκράνων.¹

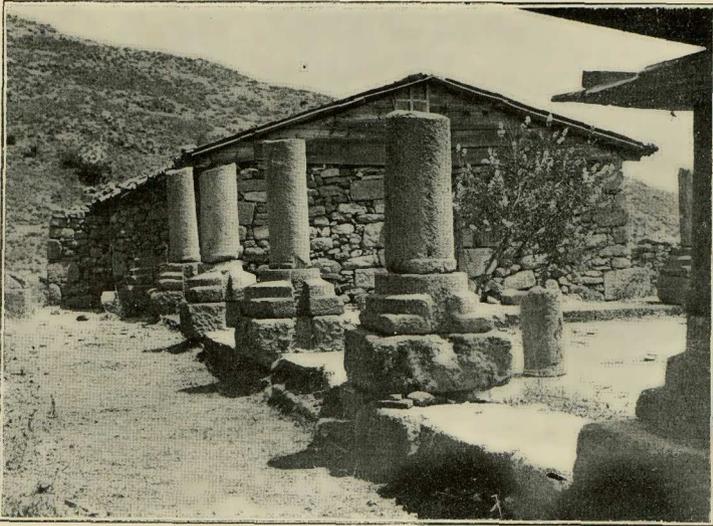
Πλὴν τῶν κίωνων διεσώθησαν καὶ ἱκανὰ τεμάχια ἐκ τῶν μεταξὺ τῶν κίωνων

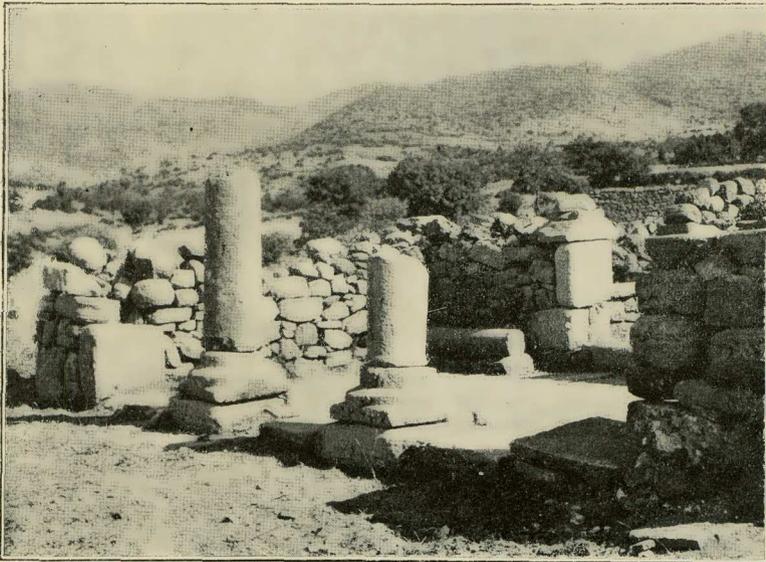
Εἰκ. 1.— Κάτοπις τῆς βασιλικῆς Ἰγνηλομετόπου.

θωρακείων καὶ ἐκ τῶν τοῦ τέμπλου κατεσκευασμένων, ὡς καὶ οἱ κίονες, ἐκ σκληροῦ ἠφαιστειογενοῦς λίθου. Τὰ θωράκια δὲ ταῦτα εἶναι ἀμφίγλυφα καὶ εἰκονίζουσι τὸ μονογράφημα τοῦ Χριστοῦ ἐντὸς στεφάνου ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ ὁποίου ἐκφύονται

¹ Δεπτομερῆ περιγραφὴν μετὰ σχεδίων πάντων τῶν μελῶν τοῦ ναοῦ θέλω δημοσιεύσει προσεχῶς ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Δελτίῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Εἰκ. 3.—Ὅψις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς βασιλικῆς Ἱγνηλομετώπου.

Εἰκ. 2.—Ὅψις τοῦ προπύλου τῆς βασιλικῆς Ἱγνηλομετώπου.

έλικοειδείς πλόκαμοι καταλήγοντες πλαγίως εἰς φύλλα κισσοῦ ὑπεράνω τῶν ὁποίων ἴστανται σταυροὶ — θέμα λίαν ἀγαπητὸν κατὰ τὸν 5ον καὶ τὸν 6ον αἰῶνα¹. Τὰ θωράκια τοῦ τέμπλου συνενεῶνται πρὸς πεσοῦς μὴ φέροντας ἀνωθεν κιονίσκους, ὡς συνειθίζετο κατὰ τοὺς ἕξ πρώτους αἰῶνας. Καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ μερῶν τοῦ ναοῦ ἱκανὰ διετηρήθησαν λείψανα ὡς π. χ. διλόβων παραθύρων, κιλιβάντων, κοσμητῶν κλπ.

Τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ ἐκαλύπτετο κατ' ἀρχὰς διὰ μωσαϊκῶν, ἀργότερον ὁμοῦ φθαρέντων φαίνεται τῶν ψηφιδωτῶν, ἐστρώθη ὁ ναὸς διὰ παχειῶν πλακῶν τεθεισῶν ἐπὶ τῶν μωσαϊκῶν δι' ἀφθόνου ἀσβεστοκονιάματος. Τμήμα τοῦ παλαιοῦ ψηφιδωτοῦ ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τὰς πλάκας τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τοῦ δημοδιδασκάλου Ὑψηλομετώπου κ. Γ. Χαβιαρίδου. Εἰκονίζονται δ' ἐπ' αὐτοῦ γεωμετρικὰ σχήματα (σύνθετος μαίανδρος, ἀστράγαλοι κλπ.) σχηματίζοντα τὰ πλαίσια τετραγώνων καὶ ὀρθογωνίων χώρων ἐντὸς τῶν ὁποίων παρίστανται ζῶα (πρόβατα), πτηνὰ (παγῶνια, νήσσαι, ἰνδικαὶ ὄρνιθες) καὶ ἰχθύες, ἧτοι θέματα συμβολικὰ λίαν ἀγαπητὰ εἰς τοὺς παλαιοχριστιανικοὺς χρόνους. Ἐν μιᾷ τῶν ταινιῶν τοῦ πλαισίου ἀναγινώσκειται ἡ ἐπιγραφή:

1. Ὑπὲρ τῆς ψυχῆς Παππικίου πρεσβυτέρου.

Ἐν τινὶ δὲ ὀρθογωνίῳ εὑρηται ἡ κάτωθι ἐπιγραφή:

2. Ὑπὲρ εὐχῆς | Ἀνατολίου | καὶ τῆς συμβίου | αὐτοῦ Τρουφένης | καὶ παντὸς
τοῦ οἴκου αὐτοῦ | ἐψήφωσεν τὸ θυσιαστήριον | ἠ' δ' ὩΗΣ'.

Ἡ ἐν τέλει τῆς ἐπιγραφῆς χρονολογία Ἰν' δ' ὩΗΣ' δὲν δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ ἀπὸ τίνος χρονολογικῆς ἀφετηρίας ὑπολογίζεται. Πάντως ἀπὸ κρίσεως κόσμου δὲν δύναται νὰ λογίζεται διότι αἱ τοιαῦται χρονολογίαι μόνον ἀπὸ τοῦ 8ου αἰ. καὶ ἔξῃς ἐμφανίζονται. Ὁ τε ναὸς καὶ τὰ μωσαϊκὰ χρονολογοῦνται, ἀν κρῖνῃ τις ἐκ τῆς οὐχὶ λίαν λεπτῆς τέχνης των, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 6ου μ. Χ. αἰῶνος.

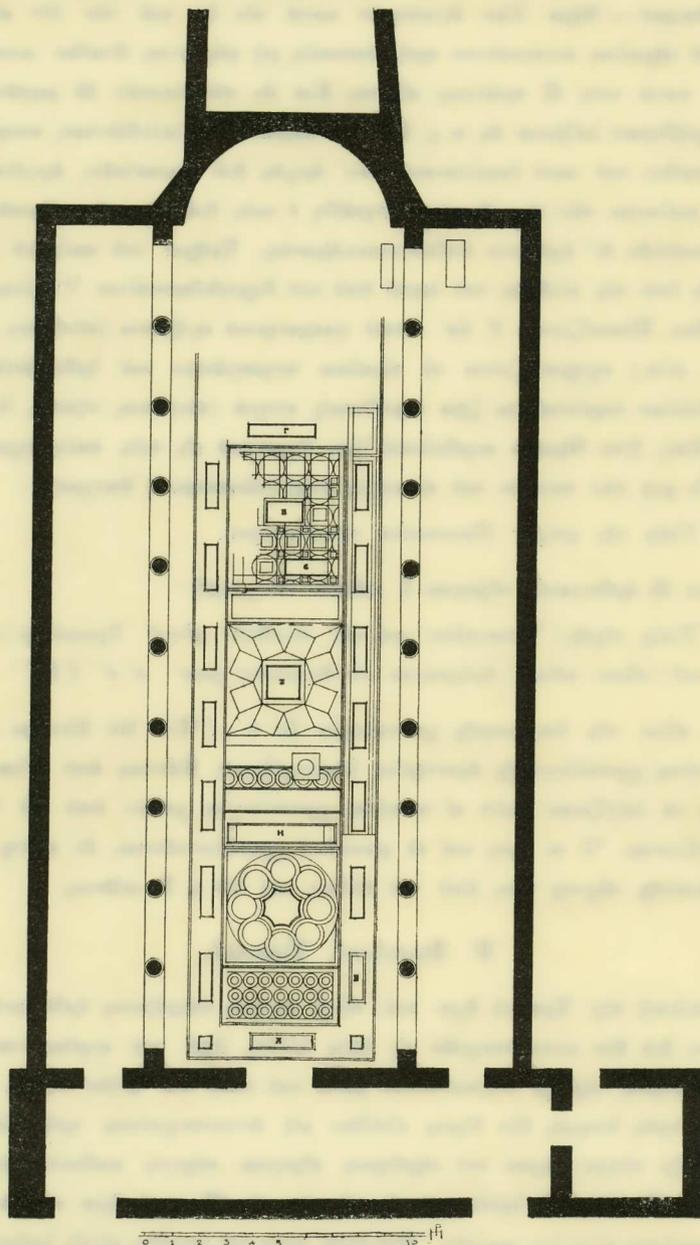
Β' Βασιλικὴ Ἐρεσοῦ.

Ἡ βασιλικὴ τῆς Ἐρεσοῦ ἔχει καὶ αὐτὴ σχῆμα ἐπιμήκους ὀρθογωνίου (εἰκ. 4) διαιρουμένου διὰ δύο κιονοστοιχιῶν εἰς τρία κλίτη. Πρὸ τοῦ κυρίως ναοῦ εὑρηται καὶ ἐνταῦθα εὐρὺς νάρθηξ συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ ναοῦ διὰ τριῶν θυρῶν. Ὁ νάρθηξ οὗτος ἔφερε πρὸς δυσμὰς δύο θύρας εἰσόδου μὴ ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς. Κατὰ τὴν νότιον ἄκρην τοῦ νάρθηκος εὑρηται πύργος κωδωνοστασίου ἢ κλιμακοστασίου. Ἡ ἀψὶς τοῦ ἱεροῦ τῆς βασιλικῆς τῆς Ἐρεσοῦ ἔχει σχῆμα τραπεζίου μετὰ τεθλασμένων πλαγιῶν σκελῶν.² Φαίνεται ὁμοῦ ὅτι ὀπισθεν αὐτῆς ὑπῆρχον ἀμέσως

¹ Laurent: Delphes chrétien. Bull. de Corresp. Hellénique 1899 σελ. 254.

² Συνδυασμὸν εὐθυγράμμου καὶ κυκλικῆς ἀψίδος παρουσιάζει καὶ ἑτέρα μικρὰ βασιλική, ἡ τῆς Ἁγ. Σοφίας, κειμένη 15' ἀνατ. τῆς Ἐρεσοῦ εἰς θέσιν Ἐξώκαστρο.

πρὸς τὸν ναὸν συνεχόμενα, ἕτερα παραρτήματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συγκροτήματος.

Εἰκ. 4.— Κάτοπις τῆς βασιλικῆς «Ἁγίου Ἀνδρέου» τῆς Ἐρεσοῦ.

Τῶν κιονοστοιχιῶν κατὰ χώραν διακρίνεται μόνον ὁ μαρμάρινος στυλοδάτης ἐσχηματισμένος διὰ μαρμάρων εἰλημμένων ἐξ ἀρχαίων κτιρίων τῆς Ἐρεσοῦ. Τῶν

κίωνων δὲν διετηρήθη κατὰ χώραν οὐδεμία βάσις, αἱ δ' ἐν τῷ σχεδίῳ (εἰκ. 4) ἐμφαινόμεναι εἶναι φανταστικά. Ὀλίγα μόνον ἰωνίζοντα μετ' ἐπιθήματος κιονόκρανα εὐρέθησαν καὶ ταῦτα τεθραυσμένα. Ἐκ δὲ τοῦ γλυπτοῦ διακόσμου τοῦ ναοῦ διετηρήθησαν δύο μαρμάρινα θωράκια ἀμφίγλυφα φέροντα τὸν ἐντὸς στεφάνου σταυρὸν μετὰ τῶν ἐλικοειδῶν πλοκάμων καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῶν σταυρῶν, δι' ὧν ὑποδηλοῦται ἢ κατὰ τὸν ἕον ἢ τὸν βον αἰῶνα κατασκευὴ τῆς βασιλικῆς ταύτης.

Σπουδαιότατα ἔργα τέχνης εἶναι τὰ καλύπτοντα τὸ δάπεδον τοῦ μέσου κλίτους ἐνεπίγραφα μωσαϊκά. Τούτων τινὰς ἐπιγραφὰς εἶχε δημοσιεύσει τὸ 1904 ἐν τῇ ἐφημερίδι Ν. Ἡμέρα τῆς Τεργέστης ὁ ἐξ Ἑρεσῶ καθηγητῆς κ. Ἐμ. Δαβίδ. Δυστυχῶς ὁμοίως αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται παρήλθον ἀπαρατήρητοι, μὴ καταχωρισθεῖσαι εἰς τὴν σχετικὴν παρὰ Kaufmann (Handbuch der christl. Arch. 1922) βιβλιογραφίαν.

Τὰ μωσαϊκὰ ἐξετελέσθησαν καθ' ἑνιαῖον μὲν σχέδιον ἀλλ' ὑπὸ διαφόρων χορηγῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἐκάστου ἀναλαβόντος τὴν δαπάνην ἑνὸς τμήματος, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν, αἵτινες συνοδεύουσι τὴν διακόσμησιν ἐκάστου διαμερίσματος, ὧν ἐκάστη ἀναφέρει καὶ διάφορον χορηγόν. Τὴν κεντρικὴν παράστασιν περιβάλλει πλατὺ πλαίσιον, ἐν εἶδει ζωφόρου, ἀπαρτιζομένης ἐναλλάξ ἐκ μικρῶν καὶ μεγάλων ὀρθογωνίων. Καὶ ἐντὸς μὲν τῶν μικρῶν ὀρθογωνίων εἰκονίζονται ἀλυσσοειδῆ πλέγματα, εἰς σχῆμα μαιάνδρου — πλὴν τῶν γωνιαίων, ἔνθα εὕρηται ἀνὰ ἐν πτηνάριον, — ἐντὸς δὲ τῶν μεγαλύτερων ἀνωπὰ παγώνια σπεύδοντα ὅπως ραμφίσωσι ἄνθη μετὰξὺ αὐτῶν εἰκονιζόμενα. (Πίν. II εἰκ. 3). Τὸ ἀκριβὲς σχέδιον ἢ ζωηρὰ κίνησις, οἱ ἀρμονικώτατοι χρωματισμοὶ καὶ ἡ λαμπρὰ τεχνικὴ ἐκτέλεσις τῶν παγώνιων τάσσοσι τὰ μωσαϊκὰ ταῦτα μετὰξὺ τῶν ἀρίστων χριστιανικῶν μωσαϊκῶν, ἅτινα διετηρήθησαν μέχρι σήμερον.

Εἰς δύο ὀρθογώνια ἀντὶ παγώνιων ἐτέθησαν ἐπιγραφαί. Οὕτω εὐθὺς πρὸ τῆς μέσης (βασιλείου) θύρας τῆς ἀγούσης ἀπὸ τοῦ νάρθηκος εἰς τὸν ναὸν εὕρηται ἡ ἐπιγραφή:

1. Ἐπληρώθη τὸ ἔργον ἐπὶ τοῦ
 ὁσιωτάτου ἐπισκ[όπου] ἡμῶν
 Ἰωάννου τοῦ καὶ κ[αρπ]οφορή
 σαντος.

Διαστάσεις 2.50 × 0.88. Ὑψος γραμμάτων 0.13.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι σπουδαιότατη διότι ἐξ αὐτῆς προσδιορίζεται ἡ χρονολογία κατασκευῆς τῶν ψηφιδωτῶν καὶ ἄρα καὶ αὐτοῦ τοῦ ναοῦ. Πράγματι ὁ ἐν αὐτῇ μνημονευόμενος ἐπίσκοπος Ἰωάννης εἶναι ὁ γνωστὸς ἐπίσκοπος τῶν νήσων τοῦ ἀρχιεπελάγου, ὁ παρακαθῆσας εἰς τὴν Γ' ἐν Ἐφέσῳ οἰκουμενικῇν σύνοδον τοῦ 431

μ. X.¹ Πρὸς τοιαύτην ἄλλως τε χρονολογίαν συμφωνεῖ τελείως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἢ ἀρχαῖζουσα μεγαλογράμματος litteratura πασῶν τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τὰ ἀρχαῖζοντα ὀνόματα τῶν πλείστων χορηγῶν², ἀφ' ἑτέρου δὲ πλείστα διακοσμητικὰ θέματα τῆς ἀρχαίας κληρονομίας, ἅτινα εὗρισκονται ἐν τῇ μέσῳ χώρῳ.

Ἡ ἐπιγραφή περιλαμβάνει καὶ τὴν μετοχὴν κ[αρπ]οφορήσαντος. Τὸ ρῆμα καρποφορῶ ἀπαντῶν συχνάκις εἰς παλαιохριστιανικὰς ἐπιγραφὰς³ σημαίνει προσφέρω δῶρα εἰς ναὸν ἢ κατασκευάζω τι ἰδίῳις ἀναλώμασι. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Ἰωάννης προσέφερε καὶ ὕλικὴν ἢ ἄλλην συνδρομὴν πρὸς κατασκευὴν τοῦ μωσαϊκοῦ τῆς Ἐρεσοῦ⁴.

Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιγραφή λέγει:

2. Ὑπὲρ εὐχῆς Τιμησίου κάπαν
τος τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐποίησα
τὸ διάχωρον ἐκ τῶν τοῦ Θεοῦ.

Διαστάσεις 1,82 × 0,52 ὑψ. γραμμ. 0.12.

Ἡ νέα ἄθησαύριστος λέξις διάχωρον σημαίνει ἀναμφιδόλως διαμέρισμα, τμήμα. Ἡ αὐτὴ λέξις εὐρηται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀρ. 4, 6 καὶ 7 ἐπιγραφὰς.

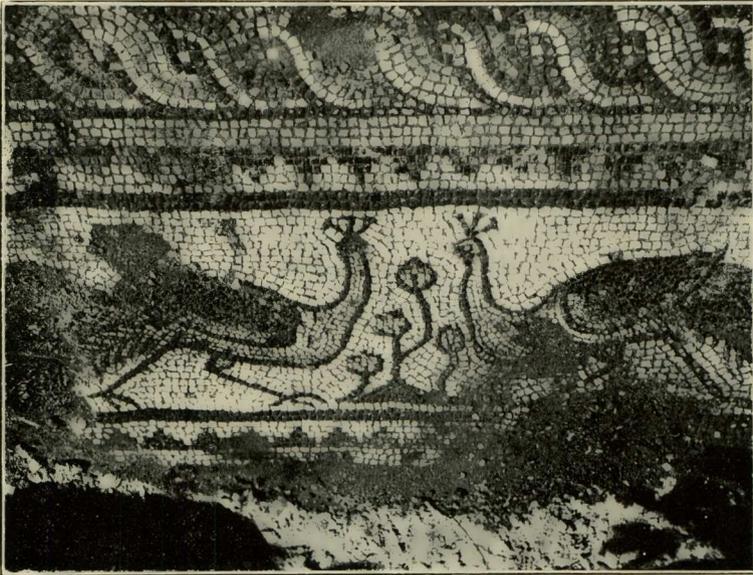
Τὸ ὑπὸ τοῦ περιγραφέντος πλαισίου περιβαλλόμενον μέγα ὀρθογώνιον τοῦ μέσου κλίτους διαιρεῖται διὰ ζωνῶν ἐγκαρσίων εἰς τρία μεγάλα τετράγωνα (εἰκ. 4) φέροντα διακόσμησιν ἐξ ἐφαπτομένων κύκλων τὸ μὲν, κυκλικῶς διατεταγμένων ὀρθογωνίων τὸ δεύτερον καὶ κυκλικῶς συμπλεκομένων κύκλων τὸ τρίτον. Ἐντὸς δὲ τῶν μικροτέρων κύκλων καὶ τῶν τετραγώνων εἰκονίζονται μικρὰ πτηνὰ — νῆσσαι καὶ πέρδικες — ἢ γεωμετρικὰ πολύπλοκα κοσμήματα. Τέλος κατὰ τὰς γωνίας καὶ τινὰς ζώνας ἀπεικονίζονται ἀγγεῖα (κάνθαροι) ἀφ' ὧν ἐκφύονται ἐλικοειδεῖς πλόκαμοι ἀμπέλου. Ἐπὶ ἄλλων δὲ πάλιν ζωνῶν παρίστανται κλιματίδες μετὰ σταφυλῶν καὶ ἐφαπτόμενοι κύκλοι. Μεταξὺ τῶν παραστάσεων παρεμβάλλονται εἰς πάντα σχεδὸν τὰ τμήματα

¹ *Le Quien Oriens christianus* τόμ. 1 915 *Mansi Concil. collect.* 4 1122, 1211, 1215, 1270, 1363. Ὁ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἀναφέρεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ Σύμης τοῦ Β' μ. X. αἰῶνος Χαθιαρῶς: Βυζ. Χρον. 19 (1912) σελ. 169.

² Ὅρα ἐπιγραφὰς ἀρ. 2 Τιμησίου, ἀρ. 3 Ἀστερία ἀρ. 4 Ἰσιδωρος ἀρ. 5 Τιμαγόρας.

³ *Grégoire: Recueil* I 2 καὶ 39, πβλ. καὶ ἐπιγρ. Σύμης Χαθιαρῶς Βυζ. Χρον. 19 (1912) σελ. 153.

⁴ Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς ἀποδεικνύεται ἐσφαλμένη καὶ ἢ εἰς τὸν περιγραφόμενον ναὸν ἀποδιδόμενη προσωνομία Ἀγ. Ἀνδρέου τοῦ Κρητός, ὅστις κατὰ παραδόξον φέρεται τελευτήσας ἐν Ἐρεσοῖ, ἔνθα προσωμίσθη ἐπιστρέφων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Κρήτην. Ὁ ποιητὴς τοῦ Μ. Κανόνος Ἀγ. Ἀνδρέας ὁ Κρῆς ἔζησε περὶ τὸ 700 μ. X., (*Krumbacher: Gesch. Byz. Litt.* 673) ὥστε εἶναι πολὺ μεταγενέστερος τῆς κτίσεως τοῦ ἀρχικοῦ ναοῦ, οὗτινος ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τὸν πᾶτρωνα.

Εικ. 5.—Τμήμα τοῦ ψηφιδωτοῦ δαπέδου τῆς βασιλικῆς «Ἁγίου Ἀνδρέου» τῆς Ἐρεσοῦ.

Εικ. 6.—Ψηφιδωτὴ ἐπιγραφή τοῦ δαπέδου τῆς βασιλικῆς «Ἁγίου Ἀνδρέου» τῆς Ἐρεσοῦ.

αί αναφέρουσαι τοὺς χορηγοὺς ἐπιγραφαί. Μία ἐξ αὐτῶν ὑπ' ἐμοῦ πέρυσιν ἀποκαλυφθεῖσα (Πίν. II εἰκ. 6). λέγει:

3. Ἄστερία ὑπὲρ
σωτηρίας ἑμαν-
τῆς καὶ παντὸς
τοῦ οἴκου μου ἐκ τῶ[ν]
τοῦ ΘΥ̅ παρέ[σχ]ον.

Ἄλλαι δύο ἐπιγραφαί εὐρισκόμεναι περὶ τὸ μέσον τοῦ κλίτους, διαστάσεων ἤ μὲν 3.42×0.50 , ἢ δὲ 1.20×1.20 λέγουσιν:

4. Εὐξάμενος Ἰσίδωρος
ἐψήφωσα διάχωρον ἔν.
καὶ
5. Τιμαγόρας
προσβύτε-
ρος καὶ οἰκο-
νόμος ἐποί-
ησα ἀπὸ καρ-
ποφοριῶν.

Πλὴν δὲ τῶν ἀνωτέρω ἀρτίως διατηρουμένων μωσαϊκῶν ἐπιγραφῶν ὑπάρχουσι καὶ δύο ἄλλαι λίαν ἐφθαρμέναι ἔχουσαι οὕτω:

6. Ι ΔΙΑΚ[ονος εὐ]ΞΑ
ΜΕΝ(ος Κ]ΑΠΑΝ[τος το]ΥΟΙ-
ΚΟΥ (μου ἐπ)ΟΙΗΣΑ Τ(ὸ διάχ)ΩΡΟΝ
Διαστάσεις 2.54×0.50 ὕψ. γραμ. 0.13.

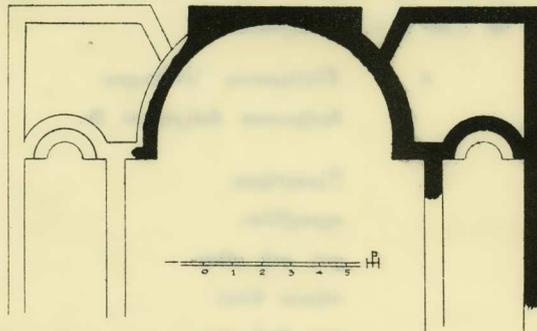
7. Ε Γ[ρε] Σ
ΒΥ[τερος ἔ]ΠΥΗ
ΣΑΤΟΔΙΑ[χω] ΡΟΝ.

Διαστάσεις 1.50×1.20 . Ὑψ. γραμ 0.16.

Τὸ ψηφιδωτὸν δάπεδον τῆς Ἐρεσοῦ εἶναι προφανῶς μίμησις ταπήτων καὶ ὑφασμάτων Συροαίγυπτιακῆς τεχνοτροπίας. Καὶ τὴν μὲν Συριακὴν ἐπίδρασιν ὑποδηλοῦσι τὰ ἐλικοειδῆ φυλλώματα (κλιματίδες τῶν ζωνῶν) καὶ οἱ «συριακοὶ» τροχοὶ τὴν δὲ αἰγυπτιακὴν (ἀλεξανδρινὴν) οἱ κατὰ τὰς γωνίας κάρθοροι, ἢ εἰς τετράγωνα διαίρεισι τοῦ χώρου καὶ ἡ κατὰ μίμησιν τῆς φύσεως ἀπεικόνισις τῶν πτηνῶν.

Γενικῶς δύναται τις νὰ εἶπῃ ὅτι τόσοι ἡ ἀρχιτεκτονικὴ διάταξις ὅσον καὶ ἡ μωσαϊκὴ διακόσμησις τῶν λεσβιακῶν ναῶν μεγάλῃν παρουσιάζει συγγένειαν πρὸς τὴν διάταξιν καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν βασιλικῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης. Λόγω δὲ τῆς χρονολογίας κατασκευῆς των (1ον ἡμισυ τοῦ 5ου αἰῶνος) τὰ μωσαϊκὰ τῆς Ἐρεσοῦ εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων διατηρηθέντων χριστιανικῶν ψηφιδωτῶν.

Πλὴν τῆς περιγραφείσης ἐξηκριβῶσα τὴν ὑπαρξιν ἐν Ἐρεσῶ καὶ δευτέρως μεγάλῃς βασιλικῆς κειμένης δυτικώτερον ἐν θέσει Ἀφεντέλλη, ἔνθα λείψανα ἀρχαίων

Εἰκ. 7.— Κάτοπις τοῦ ἱεροῦ τῆς βασιλικῆς «Ἀφεντέλλη» ἐν Ἐρεσῶ.

τοιχῶν ἦσαν πάλαι γνωστὰ ἀποδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων εἰς τὸ «Σχολεῖον τοῦ Θεοφράστου». Διὰ μικρᾶς ἀνασκαφῆς, ἣν ἐνήργησα, καθώρισα τὸ σχέδιον τοῦ ἱεροῦ, ὅπερ παρουσιάζει πολύπλοκον διαμόρφωσιν (εἰκ. 7). Ἐξηκριβῶσα δ' ἐπίσης καὶ τὴν εἰς βάθος 1.50 μ. ὑπαρξιν μωσαϊκοῦ δαπέδου, οὗτινος τὴν ἀποκάλυψιν θέλω ἐπιχειρήσει κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ ἐξῆς ἀποσταλέντα πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν συγγράμματα :

1. Σταθμοί, ὑπὸ Ἀπ. Μαμμέλη Ἀθῆναι 1928
2. Ἀπ' τὰ σκότη στὸ φῶς » » » » 1924
3. Θαλασσινὰ » » » » 1925.
4. Μακεδονία, μελέτη στρατιωτικῆ-ἱστορικῆ ὑπὸ Σεργίου Α. Γιαλίστρα. 1928.
5. Βιλαργίας τῆς κύστεως ὑπὸ Σ. Ἀγγελίδου Ἀθῆναι 1928.
6. The Date of Easter τοῦ κ. D. Fotheringham. Ὑπὸ τῆς Δανικῆς Βασιλικῆς Ἐταιρείας.

7. Critical studies in the Rubaiyat of Umar-i-Khayyam Historisk-Filologiske Meddelelser. Τόμος XIV Τεύχος 1^{ον}.
8. Der magische Papyrus Harris Historisk-Filologiske Meddelelser Τόμος XIV Τεύχος 2^{ον}.
9. Erster vorläufiger Bericht über die dänisch-griechischen Ausgrabungen von Kalydon. Historisk-Filologiske Meddel. Τόμος XIV Τεύχος 3^{ον}.
10. Dominansareal artstaethed og formationsdominanter Biologiske Meddelelser Τόμος VII Τεύχος 1^{ον}.
11. Den Hojere atmosfaeres sammen. Saetning Tryk temperatur og elektriske ledningsevne J. Belysning af radiobolgenes udbredelsesforhold Mathematisk-fysiske Meddelelser Τόμος VIII Τεύχος 4^{ον}.
12. Some remarks on generalisations of almost periodic functions Mathematisk-fysiske Meddelelser Τόμος VIII Τεύχος 5^{ον}.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης παρουσιάζει σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον: La question agraire en Roumanie.

ΕΚΛΟΓΗ

Ἐκλέγεται πρόεδρος μέλος τῆς Γ' Τάξεως διὰ τὸν κλάδον τῆς Θεολογίας ὁ κ. Ζήκος Ρώσης.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Ἀνακηρύσσονται ὑποψήφιοι: Διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῶν Πολεμικῶν Ἐπιστημῶν οἱ κ. κ. Σολιώτης, Κοντογιάννης, Θεοφανίδης, ὑπεβαλόντες ὑποψηφιότητα, καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Μαζαράκης προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ρεμούδου.

Διὰ τὴν πρόεδρον τῆς Ἐφηρμοσομένης Χημείας ὁ κ. Π. Ζαλοκώστας.

Δι' ἔδραν Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. Ν. Ἐξαρχόπουλος προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Βορέα καὶ ὁ κ. Ἀρ. Κουρτίδης προταθεὶς ὑπὸ κ. Καμπούρογλου.

Διὰ πρόεδρον Βυζ. Μουσικῆς ὁ κ. Ψάχος προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρίου.

Δι' ἔδρας Ἀντεπιστελλόντων μελῶν: 1) διὰ τὸν κλάδον τῆς Ἀρχαιολογίας ὁ κ. Ξανθουδίδης προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Οἰκονόμου. 2) διὰ τὸν κλάδον τῆς Ἱστορίας ὁ κ. Σιδερίδης προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀμάντου καὶ ὁ κ. Μυσταλίδης προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Καμπούρογλου. 3) διὰ τὸν κλάδον τῶν Εἰκαστικῶν Τεχνῶν ὁ κ. Γαλάνης προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρλάνδου καὶ ὁ κ. Γιαλινᾶς προταθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Αἰγινήτου.